

ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, ΣΑΤΗΡΙΚΗ ΠΕΡΦΕΤΑ,
ΠΟΥ ΠΑΝΤΟΤΕ ΘΑ ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΜΕ ΣΤΙΧΟΥΣ ΤΟΥ ΜΟΛΦΕΤΑ.

Ἔτος πρῶτον σημειῶνων
ἐτ' Ἀργυστόλι ἐχω θρόνον.

Χίλια δευκάσια καὶ ἑνενήντα τρία
τοῦ χρυσοῦ μεγίστη φαίνεται λατρία.

Δις τοῦ μῦθς « Ζιζάνιον » πρὸς τὸ παρὸν θὰ βγάρω
ὁσάκις μένων ἄεργος δὲν ἔχω τί τὰ κάνω.
ἂν ἔμῳς ἐπιστήριξιν μοῦ δώστε πατριῶται
τετράκις σὰς ἐπὶ σχομαι τὰ τὸ ἐκδίδω τότε,
πλὴν ἐπειδὴ στεροῦμεθα χρημάτων κατ' αὐτὸς
ἂν ἀγκηπῶσα γάχωμε καὶ ἡμεῖς συνδρομητάς.

Ὅστις δὲ τέσσαρας δραχμὰς προκαταβάλλει μόνον
συνδρομητὴς μας γίνεται εὐθὺς γὰρ ἕνα χρῶνον
καὶ ἂν εἶναι οὕτην ἀλλοδαπὴν πρέπει τὰ στέλλῃ ἔξῃ
γὰρ τὰ μπορέση ὁ Μαρῆς στὰ ἔξοδα τ' ἀντιέξῃ,
αἱ συνδρομαὶ θὰ δίδονται ἀμέσως πρὸς ἐμένα
τὰ φύλλα δὲ ὡς πάντοτε δέκα λεπτὰ τὸ ἕνα.

Πρώτη τοῦ Γεννάρη καὶ τριακοστὴ
τῶν χορῶν ἡμέρα λίαν σεβαστὴ.

Ἀριθμὸς δεκά
ὁ μασσαρευτῶ.

(Ποτὲ δὲν ἐπερίμενα ὅπως ἀπὸ γυναῖκες
θὰ πάθονα ἐτὴ λήσει μου τοιοῦτον εἶδος μπρέκας!
πλὴν ἔστω ἡ περιστάσις τῆς φυλακισώς μου
ὡς δείγμα τῆς πρὸς τὰς αὐτὰς ἀφοσιώσεώς μου.)

Α'.

Καὶ εἶπε τὸ « Ζιζάνιον » ἐμμέτρως σκέτα νέτα. :
Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς ἐκεῖνος τοῦ Μολφέτα,
καὶ ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ Μαρῆς τε καὶ Σουσάνης
καθὼς καὶ πᾶσα μάτμαζέλ τῆς Ἐπαρχίας Κράνης,
καὶ εἰ ἐδόξασαν αὐτὸν καὶ πᾶσαν τὴν μερίδα του,
καὶ τὸς δοξάσῃ τὰς αὐτὰς, μετὰ τὴν ἐφημερίδα του.

Τεχνία, ἐπὶ μεθ' ὧν ἐπὶ μικρὸν θὰ μείνω,
διότι πορευθῆσμαι ἀλλοῦ, καὶ σὰς ἀφίνω
ζητήσατέ με καὶ καθὼς πρὸ ἡμερῶν σὰς εἶπον
οὐδεὶς θ' ἀνέυρη τοῦ ἐμοῦ πατήματος τὸν τύπον.
Κύριε λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ ἀκαχὸς Μαρῆς,
οὐ δυνατόν νὰ μάθωμεν γὰρ ποῦ ἀναχωρεῖς;

Καὶ λέγει τὸ « Ζιζάνιον » πρὸς τὸν Μαρῆν μετὰ τὸν
οὐδεὶς νὰ μάθῃ δύναται εἰς οἷον βαίνω δρόμον,
ἀλλὰ μονάχος γέγραπται νὰ πορευθῶ ἐκεῖ,
μονάχος πρέπει νὰ κλεισθῶ Μαρῆ στὴ φυλακὴ,
διὰ νὰ μάθω ἄλλοτε νὰ σέβομαι αὐτὴν
καὶ ἔτι περισσότερο αὐτὸν τὸν μυνητὴν.

Ἀμήν ἀμήν λέγω ὁμῶν ἀγαπητοὶ ἑταῖροι
πὼς χωροφύλαξ εἰς εἰρκτὴν μετ' οὐ πολὺ θὰ φέρῃ
ἐμένα τὸν φιλήσῃ καὶ ποιητὴν τῶν πάντων
κατὰ τοὺς πόθους μου καὶ τὸν χρυσοφάντων.
Μὴ ταρασσέσθω παντελὴς ἡ σὴ Μαρῆ καθεδία
γυναῖκες γὰρ καὶ γέροντες καὶ νέοι καὶ παῖδιά
εὐθὺς ἐμένα ὡς ἰδοῦν ἐν μέσω μπαγιονέτας
θὰ ποῦν ἀδίχως χάνεται ὁ τάλας ὁ Μολφέτας.

Ἀμὴν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἀγαπητοὶ ἐν τέλει
πῶς ἡ ἐνέργεια τινῶν εἰς τὰ δεσμὰ μὲ στέλλει.
Λέγει αὐτῷ ὁ ἥπιος Σουσάνης λιμενάρχης,
Μολφέτα ἂν πραγματικῶς ἑταῖρος μὰς ὑπάρχης,
δεῖξον ὑμῖν ποῖαι τινὲς ποθοῦν λοιπὸν ἀσμένως
νὰ εὐρεθῇς ὡς τάχιστα εἰς τὰ δεσμὰ κλεισμένος;
Λέγει αὐτῷ Ζιζάνιον, τί ἐρωτήσεις κάνεις;
τοσοῦτον χρόνον μετ' ἐμοῦ καὶ οὐ καταλαμβάνεις;
Πῶς ἐννοῶ τὸν ἄγγελον ποῦ τόσες χάρες ἔχει
καὶ τοῦ ὁποίου ἡ μαμὰ πολὺ μὰς κατατρέπει
καὶ μὲ τ' ἀσπράδι πάντοτε μὲ βλέπει τοῦ ματιοῦ της.
Καὶ πάλιν ἐνεκεν μιᾶς ἐρωτικῶς ἀτρώτου
μικρὸν καὶ οὐ θωρεῖτε με ἐντὸς τοῦ Λιθοσπρώτου.
ἀλλ' αἰφνης ἀρπαγῆσομαι ὑπὸ χωροφυλάκων
καὶ δὴ ὁδηγηθῆσομαι ἐν χάψῃ ἐκὼν ἄκων.

Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν καὶ νὰ ἐνθυμηθῆτε
πῶς θάρτετε στή φυλακὴ γιὰ νὰ μ' ἐπισκεφθῆτε,
καὶ θὰ μοῦ φέρνεται καπνὸν καὶ ὅ,τι μοῦ χρειάζεται
καὶ ὅλα τὰ γενόμενα θὰ μοῦ διαβάσετε
ὅλας τὰς πράξεις γενικῶς καλὰς τε καὶ κακὰς
γιὰ νᾶμαι πρὸς ἐνήμερος ἀπὸ τὰς φυλακάς.
Ὁ κόσμος ὅς μὰς ἀγαπᾷ καὶ δὲν μὰς κατατρέπει
τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἄνωθεν ἃς ἔχει,
πλὴν ὅμως ὅσοι δὲν ποθοῦν τὴν θεῖαν καὶ οὐράνιον
ἃς προτιμῆσωσιν αὐτὴν ποῦ στέλλει τὸ «Ζιζάνιον».
Ὑποχρεοῦμαι νὰ μιλῶ καὶ ἐγὼ ἐν παροιμίαις
φοβούμενος ἀγαπητοὶ αὐταῖς ταῖς ἀνομίαις
ἀλλὰ πιστεύω πῶς ποτὲ ἐλεύσεται τις ὥρα
καθ' ἣν οὐδὲν φοβούμενος θὰ σᾶς τὰ κόψω φόρα.

Καινὴν σᾶς δίδω ἐντολὴν ἣν πρέπει νὰ φυλάξετε,
ποτὲ τὰς κατηγοροῦς μου νὰ μὴ ξαναπειράξετε
οὐδ' ὕλικῶς οὐδ' ἡλικῶς οὐτ' ἐργῶ τε καὶ λόγῳ
διότι τώρα ἔλαβαν πολὺ μεγάλο σφόδρο
καὶ ἡμπορεῖ νὰ σᾶς συμβῇ γιὰ πράγματα χαμένα
ἐκαῖνο ὅπερ δυστυχῶς συνέβη νῦν σ' ἐμένα.
Ἐπειτα εἶπεν ὁ Χριστός, ἐὰν δὲν ἀπατώμεθα,
πῶς τοὺς ἐχθροὺς ὀφείλομεν προπάντων νὰ σεβώμεθα.

Ἀμὴν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα,
καὶ αὐστηρὸς ἀνακριτὴς θὰ μ' ἀνακρίνῃ τώρα,

ὁ δὲ Μοσχόθρεπτος Πανᾶς ὢν ἐπιτετραμμένος
θὰ μ' ἐρωτήσῃ νὰ τοῦ πῶ ποῦ εἶμαι γεννημένος,
καὶ ὁ ὁποῖος εὐτυχῶς τυγχάνων γείτωνάς μου
θὰ ἤκουσε στὴ γέννα μου τὰς βρεφικὰς φωνάς μου.
Ἡ ὥρα φεῦ ἐλήλυθεν ὦ φίλοι δεσποῦναι
καθ' ἣν παραδοθῆσομαι ὁ τέλας ἐμπαιχθῆναι
εἰς χεῖρας τῶν νυκτοφρουρῶν καὶ τῶν δεσμοφυλάκων
ἐπεὶ βαθὺν μοὶ ὠρυξαν αἱ τρεῖς ἐκεῖναι λάκκον.

Καὶ ταῦτα τὸ «Ζιζάνιον» εἰπόν, κατέβη κάτω
ὅπου ἦν κήπος παλαιοῦ τοῦ Πίπη τοῦ Λουκάτου
καὶ κρύφα τῶν ἐστέρων του Σουσάνη καὶ Μαρῆ
μονάχος πρὸς ἀνάκρισιν ἀμέσως προχωρεῖ.

Β'.

Ἀγούσιν τότε τὸν αὐτὸν ἐκ τοῦ Δικαστηρίου,
εἰς τὰς αἰθούσας τὰς ὑγρὰς τοῦ Σωφρονιστηρίου.
καὶ ἤδη τὴν ἐπαύριον, ἣν δὲ ἡμέρα Τρίτη,
ἐπεὶ κρεῖττοι τῶν φίλων μου νὰ μὲ ἰδῇ ἀπῆτει.
ὀπότευσαν οἱ φύλακες μήπως τὴν νύκτα φύγω
καὶ ἓνας μ' ἐπεσκέπτετο ἐκ τούτων κάθε λίγο.
Πλὴν ἵνα ὥσιν ἀσφαλεῖς γιὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας
ἐσφράγισαν τοῦ δώματος τὰς θύρας ἀμφοτέρως
καὶ πλέον δὲν εἰσῆρχετο οὐδεὶς ἀνευ ἀδείας
ἐκτὸς τοῦ δεσμοφύλακος μετὰ τῆς κουστωδίας.

Γ'.

Οὕσης ὀψίας φίλοι μου, μετὰ τὴν δωδεκάτην
ἡμέραν τῆς κρατήσεως τὴν ἀπαισιοτάτην.
γοργὸς κατέφθασε κλητὴρ ἐκ τῆς Εἰσαγγελείας
τῆς ἀποφυλακίσεως κομίζον ἀγγελίας.
Τοῦτον ἰδὼν ἠννόησα πῶς ἦρθε νὰ μὲ βγάλῃ
καὶ χωρὶς ἄλλο νόημα καὶ δίχως λέξι ἄλλη
ἐσήκωσα τὸν ὤμὸ μου τὰ ἐπιπλά μου ὅλα
καὶ ἐσκέφθηκα τὸ θέατρον ἀμέσως καὶ τὴ Λόλα.
καὶ πρὶν ἢ παροῦν τὸ χαρτί ἐκεῖνο τοῦ κλητῆρος
ἐγὼ μὲ μιᾶς εὐρέθηκα στὴ πόρτα τοῦ Σωτήρος.
ἐξαίφνης δὲ τὸ μοῦτρο μου οἱ φίλοι μου ἰδόντες
«μωρὲ μὲ γιὰ τὸ πράττειν» μωφῶναξαν γελῶντες.

Τροπάρια κατάλληλα γιὰ μένα
στὸν ἥχο τὸν βαρύνε τονισμένα.

Τὸ ἀπ' οἰῶνος σήμερον τετέλεσται μυστήριον
Μολφέτας ὁδηγήθηκε εἰς τὸ Σωφρονιστήριον
καὶ τόσας νύκτας ἐν αὐτῷ διήλθε πειναλέος
διότι οὕτως ἤρεσεν τοῦ νῦν Εἰσαγγελέως,
πλὴν ὠρλήθη ἐξ αὐτοῦ μεγάλως ὁ Μολφέτας
ἐπεὶ θὰ τρέμῃ ἄλλοτε Εἰσαγγελεῖς καὶ Ἐφέτας.

Μολφέτα τὴν φυλάκισιν οἱ φίλοι θεασάμενοι
καὶ πρὸς ἀπελευθέρωσιν αὐτοῦ πολλὰ χρησάμενοι,
οὐδὲν ἐξ ὧτων ἠλπίζαν νὰ πράξουν ἡδυνήθησαν
δυσὸ καὶ οἱ συντρέξαντες εὐθὺς διεννοήθησαν
πῶς ἂν δὲν ἐσάτύριζε αὐταῖς μὲ τὰ γυιαλῆ
δὲν θάτανε ὑπεύθυνος σ' ἐτούτῃ τῇ δουλίᾳ.

Συνήχθησαν εὐάριθμοι παρήλικες παρθένοι
καὶ ἐμένα προσεπάθησαν νὰ στείλουν παντὶ σθένει
κατὰ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς τοῦ Ἰανουαρίου
εἰς τὰς αἰθούσας τὰς ὑγρὰς τοῦ Σωφρονιστηρίου
καὶ δυστυχῶς ἡ πονηρὴς ἀμέσως τὸ κατόρθωσαν
καὶ τὴν παρηλικίαν των μὲ τοῦτο ἐπανόρθωσαν.

Οἷα Θεέ μου σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πάθη!
ἐν φυλακῇ (ὁ ἄκακος Μολφέτας) ἐθεάθη,
πλὴν ἐπισκέψεις ἐν αὐτῇ ἐδέχθη δεσποινίδων
καὶ φίλοι προσερχόμενοι αἰχμάλωτον τὸν εἶδον.
κυρίες πάσης τάξεως καθῶς καὶ κυβερνάντες,
σὰ νᾶτανε ὁ Σέξπηρ ὁ Γκαῖτε ἢ ὁ Dantes!

Ἐν ταῖς αἰθούσαις σήμερον τοῦ Σωφρονιστηρίου
ἐγείρας τὴν δυσμένειαν ἐπιφανοῦς κυρίου
κρατεῖται ὁ ἀκράτητος Μολφέτας καὶ φυλάσσεται
καθάπερ εἰς ποδόγυρον ποτὲ δὲν ὑποτάσσεται,
καὶ ὅμως ὦ τοῦ θαύματος τί τὸ περὶ ἡμᾶς!
εὐθὺς καθῶς ἐπέρασε ἡ πρώτη ἐβδομάς
ἐκεῖναις ποῦ ἐχάρησαν καθ' ὅσον μ' ἐφυλάκισαν
εὐθὺς τὸ μετενόησαν καὶ τὰ γυιαλῆ ἐτσάκισαν.

Ἐν φυλακῇ κατεῖδον με αἱ φίλαι μου καὶ φίλοι
καὶ διὰ λόγων φλογερῶν καθέννας μοὶ ὀμίλει

πλὴν ἀναυδος ἀπέμεινον καὶ ὅλος ἐπαράλυσα
τὴν ὥρα ποῦ ἐπέρασε καὶ μ' εἶδε ἡ δασκάλισα,
καὶ ὡς ἐν ὕπνῳ ἤκουσα ποῦ μῶλεγε γελῶσα
«ἐν τοῖς ἀνθρώποις χεῖρις καὶ κάκισον ἢ γλωττα»
τῆς εἶπα ὅμως ἔπειτα ποῦχε ξαναπεράσει
πῶς μ' ἐνικούς καὶ δυϊκούς τὸν βίον θὰ περάσῃ.

Θρηνῶ τε καὶ ὀδύρομαι ἀγαπητοὶ ὁσάκις
συλλογισθῶ πῶς ὕπνωσα ἐν φυλακῇ τοσούτοις,
ποτὲ δὲν ἐπερίμενα ὅπως ἀπὸ γυναῖκες
θὰ πάθονα στὴ ζῆσι μου τοιοῦτου εἶδους μπρέκες!
Ὑποφερτὸν ἂν γιὰ καμμιὰ ὑπέφερε κανεὶς
ποῦ νᾶναι κάπως νόστιμη ἢ κάπως προσηνής,
μὰ νὰ χαθῶ στὴ φυλακῇ ἐν μέσῳ τοῦ χειμῶνος
καὶ ὡς ἐκ τούτου βέβαια νὰ χαίρῃ ἐπιμόνως
κάθε νεκρὴ κάθε μικρὴ ἐξ ἰδεῶν μεγάλη
αὐτὸ δὲν ὑποφέρεται σὲ κανενὸς κεφάλῃ.

Οἷα τελεῖται σήμερον δεινὴ παρανομία!
ἀδίκως ἐκ τῶν στίχων μου ἐξοργισθεῖσα μία
οὐς ὅπως ὅπως ἔγραφα καὶ χάριν παιδιᾶς
ὡς ἄλλη καλλιπάριος μικρὰ Ἡρωδιάς
αὐτὴν μου ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν ἐζήτησε
ἀφοῦ εἰς τὴν μερίδα τῆς πολλὰς ἐπροσηλύτησε
καὶ ἂν εὐτυχῶς δὲν ἴστατο ὁ νόμος ἀπὸ πάνου
θὰ μοῦ τὴν κόβανε καὶ ἐμὲ καθῶς τοῦ Ἰωάννου.

Ἰδὼν αὐτὴν μου ὁ Θεὸς τὴν ἀδικὸν πληγὴν
διὰ σεισμῶν οὐχὶ μικρῶν ἐτάραξε τὴν γῆν,
δηλῶν πῶς θὰ κατέστρεφε τῶν κυριῶν τὸ σπῆτι
ὧσων βεβαίως μ' ἔχουνε τὸν δυστυχῆ στὴ μύτη,
ἂν ὡς φιλόανθρωπος ἐγὼ τὴν νύκτα ποῦ κοιμήθηκα
παραμελήσω τὰς μορφὰς αὐτῶν νὰ ἐνθυμηθῶμαι.

Ἐξέλθωμεν καὶ ἰδομεν ἐν Σωφρονιστηρίοις
τὸν ἡδὴ ἐπὶ κρίμασι κρατούμενον μυρίοις
ἐξ ἀκοῆς τὸν ἔχομεν καὶ ἄρα γε τίς οὗτος;
ἀντάρτης, κλέπτης, λῆσ-άρχος, Ἡρέστρατος ἢ Βροῦτος;

ὁ προσβαλὼν ὡς ἀναιδῶς τοσοῦτους νομοθέτας,
 . . . . .
 ποτὲ δὲν ἐπιστεύαμε πῶς θάταν' ὁ Μολφέτας.

Ἐν ἀνακρίσει πορευθεὶς ὡς ἄμωμος ὁμνὸς
 ἀνακριτῆς μ' ἀνέκρινε γνωστός σας ἱκανός,
 ἀλλὰ πολὺ ἐγέλασα μετὰ τοῦ Μοσχολέοντος
 ποῦ μόλις μ' εἶδε ἔλαβε τὴν στάσιν Ναπολέοντος
 δηλῶν πῶς ἀπ' τὰ νύχια του κἀνένας δὲν γλυτόνει
 ἀλλὰ ἐγὼ τόσον καιρὸν ποῦ εἴμεθα γειτόνοι
 γνωρίζω τὰ συνάχια του καθὼς καὶ τὸ ἀμογα του
 καὶ ξέρω ποῦ συνίσταται πρὸ πάντων τὸ βαλὼρε του

Ὅποια τὰ δυσάρεστα παρούσης ἐποχῆς!
 τὰ τοῦρνα περιέγραψα ἀπλῶς ὁ δυστυχής,
 καὶ πόθον φεῦ ἐξέφρασα εὐάρεστον ἐμὸν
 ὅτε πολλῶν διήγειρα ἐξαίφνης τὸν θυμόν,
 καὶ δι' αὐτὴν μου τὴν μικρὰν ἀθῶαν ἀστείότητα
 ἐπέπρωτο νὰ μεταβῶ εἰς τὴν . . . . . αἰωνιότητα.

ΝΑΖΙΑ.

(Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον θὰ σᾶς γράφω μερικά ἀστεῖα
 τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γραφῶσιν ἐμμέτρως διότι
 τότε χάνουν τὸ γούστο τους.)

- Γιὰτὶ δὲν ἔρχεσθε ποτὲ στὸ . . . . .
- Διότι δὲν εἶναι ἀριστοκρατικόν.
- Δηλαδή;
- Δηλαδή δὲν πρέπει νὰ πηγαίνουν ἡ μεγάλες κυρίες (σὰν ἐμᾶς) ἐκεῖ ποῦ πηγαίνουν ἡ μικρότερες.
- Καὶ ἀπὸ πότε εἰσέχθη αὐτὸ παρακαλῶ;
- Πρώτη ἡ μαμὰ ὅταν ἐκατεβήκαμε ἀπὸ τὸ χωργιὺ εἰσαῆε τὴν ἀριστοκρατία στὴ χώρα καὶ ἔκτοτε τὴν ἐμὴ μῆθησαν ἡ πρὸ πλούσιες!! κυρίες.

* * *

Πῶς μ' ἀρέσει ἡ Cavaleria!!

Ὅχι, ἐμὲ πολὺ.

Ὁμολογουμένως ἔχει λαμπρὰν μουσικὴν.

Ἐμεῖς ὅμως δὲν μ' ἀρέσει τόσο γι' αὐτό.

Ἀλλά;

Μ' ἀρέσει διότι δὲν ἔχει μέρος ἡ Vicini τὴν ὁποίαν ἀντιπαθῶ πάρα πολὺ.

- Γιὰ τὴν αἰτία;
- Ἐπειδὴ μοῦ φαίνεται πῶς τραγουδᾷ πολὺ καλλίτερα ἀπὸ μένα!!!

* * *

- Διατὶ συνιθίζονται τὰ après-midi.
- Τί ἐρώτησις! διὰ νὰ διασκεδάζουν.
- Ἐγὼ ὅμως πιστεύω πῶς γίνονται σκεπύμως διὰ νὰ οἰκονομεῖται τὸ . . . πατρέλαιον.

* * *

- Θυμᾶσαι μωρὲ τὴ Marciale!
- Μὴ μοῦ τὸ θυμᾶς γιὰτὶ ντισπεράρο!
- Μῶλεγε τότες πῶς δὲν ἤμπορούσε νὰ φάῃ ἂν δὲν μ' ἔβλεπε, καὶ τώρα μία ἀπὸ τοῦτες τῆς βρώμαις μοῦ εἶπε πῶς νὰ μὴ πηγαῖνω ποτὲ ἀπάνω στὴν ὥρα τοῦ φαγεῖν γιὰτὶ τῆς κόβω τὴν ὄρεξι!

* * *

- Πῶς ἤθελα νὰ μὲ λένε Ἀργύρη.
- Γιὰτί;
- Διότι μ' ἀρέσει πολὺ αὐτὸ τὸ ὄνομα.
- Ναί, ἀλλὰ δὲν εἶναι μοῦ φαίνεται τῆς μόδας.
- Ἀπατᾶται πολὺ, φίλε μου, διότι ἐγὼ γνωρίζω ἕναν Ἀργύρη ποῦ εἶναι πάρα πολὺ τῆς μόδας.

Ἀγγελίαι καὶ εἰδήσεις
 καὶ μικραὶ εἰδοποιήσεις.

Τὸ κορψὸν πιλοποιεῖον κι' ὅλως εὐρωπαϊκὸν
 ἔχον συλλογὴν ἀρίστην φθίνων πῶων ἀγγλικῶν,
 γυναικείων παντὸς εἶδους ποιότητων καὶ σχημάτων
 κι' ἀπὸ ἄλλα πλεῖστα εἶδη ἀνδρικά καταγεμᾶτον
 τοῦ ὁποῖου ἡ λαμπρότης τὸ λιθόστρωτον στολίζει
 καὶ τ' ὁποῖον ὁ Βανδῶρος ὁ Λαυρέντιος ὀρίζει,
 ἐπὶ τοῦτου καθὼς μοῦπε ἀφίχθεις ἐξ Ἀθηνῶν,
 συνιστῶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸ εὐγενὲς κοινὸν
 ἐπειδὴ σ' αὐτὸ καὶ μόνον τὸ κατὰσθημα θὰ βεῆτε
 ὅσα πράγματα τῆς μόδας δεσποινίδες ἀπαιτεῖτε.

Γνωστὸν σᾶς κἀνω κύριοι πῶς σήμερον δικτὸ
 καὶ ἄλλο φύλλο σκέπτομαι νὰ βγάλω ἐκλεκτὸ
 εἰς τὸ ὅποιον ὁ Μ. τῆς προσηλατῆς νὰ ψάλλῃ
 πολλὰ ἐνδιαφέροντα γι' αὐτὸ τὸ καρναβάλι,
 ἂν ἐννοεῖται φίλοι μου ἐκεῖνοι δὲν θυμώσουν
 καὶ ἐκ δευτέρου δὲν σκεφθῶν στο φρέσκο νὰ μὲ χῶσουν.

ΠΑΡΕΒΑΛΕΤΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΛΟΥΡΙΟΥ